

Eliau viitta

David Wilkerson January 17, 2000

Toisen kuningasten kirjan toinen luku pitää sisällään yhden koko Vanhan testamentin vaikuttavimmista kohdista. Tämä luku kertoo ihmeellisen kertomuksen iäkkästä profeetta Eliasta ja hänen palvelijastaan Elisasta. Kun alamme lukea tuota kertomusta, Jumala on ilmoittanut Elialle, että hänen palvelutehtävänsä maan päällä on ohi. Nyt hänen on ylitettävä Jordan ja mentävä erääseen tiettyyn paikkaan, josta taivaalliset vaunut ottavat hänet kyytiin ja vievät hänet kirkkauteen.

Kun tuo vanha profeetta mietti viimeistä päiväänsä maan päällä, hän päätti vieraillla Beetelissä ja Jerikossa. Hän kutsui palvelijaansa Elisaa kulkemaan hänen kanssaan, ja tuo kaksikko lähti sellaiselle matkalle, jonka minä näen opintomatkana. Molemmissa kaupungeissa vierailtuaan he saapuivat Jordan-joen rannalle. Elia riisui viittansa leveään, ilmavan vaatekappaleen ja hän iski sillä veteen. Vedet jakautuivat yliluonnollisesti, ja nuo kaksi miestä ylittivät joen kuivaa maata pitkin (katso 2Kun. 2:8).

Kun he saapuivat toiselle puolelle, Elia kääntyi palvelijansa puoleen ja sanoi: Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi (jaa 9). Nuorempi mies vastasi epäröimättä: Tulloon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa (sama jaa).

Ensisilmäyksellä Elia vaikuttaa yllättyneen Elisan vastauksesta. Hän sanoi: Pyyntösi on vaikea täyttää... (jaa 10). Sitten hän vastasi: Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois sinun tyköäsi, niin se täytetään; jollet, niin se jää täyttämättä (sama jaa). Toisin sanoen: Jos näet minut silloin, kun Herra ottaa minut pois, tahtosi täytetään. Mutta jos tuo jää sinulta väliin, sinun on mentävä kotiin pettyneenä.

Heidän kulkiessaan, yhtäkkiä ilmestyivät vaunut taivaasta ja ne erottivat nuo miehet toisistaan. Silmänräpäyksessä Elia otettiin vaunuihin ja Elisa oli koko tapahtuman silminnäkijänä. Hän huudahti: Isäni, isäni! Israelin sotavaunut ja ratsumiehet! Sitten hän ei enää nähnyt häntä. Ja hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahdeksi kappaleeksi (jaa 12).

Elia oli poissa mutta hänen viittansa oli pudonnut maahan. Kun Elisa näki sen, hän repi omat vaatteensa ja laittoi Eliau viitan selkäänsä. Sitten hän palasi Jordanille ja teki aivan kuten opettajansa oli tehnyt: Hän otti viitan ja iski sillä veteen. Vedet jakautuivat välittömästi, ja Elisa kulki kuivaa maata pitkin joen poikki. Näin alkoi tuon nuoren profeetan oma, huomion arvoinen palvelutyö.

Tämän luvun tapahtumat ovat aivan uskomattomat. Mutta mitä sanottavaa tällä Raamatun kohdalla on meille tänä päivänä? Minä uskon Jumalan antaneen meille tässä sellaisen oppitunnin, jota ei voi käsittää väärin, ja jonka merkitys on selkeä ja yksinkertainen: Jumala tahtoo tehdä suurempia asioita jokaisen seuraavan sukupolven kanssa. Ja jokaisen uuden sukupolven täytyy etsiä Herraa, saadakseen oman kokemuksensa Pyhästä Hengestä ja oman varustamisen Hänen voimallaan.

On ihmeellistä lukea, kuinka Jumala avaa Punaisen meren Moosekselle ja kuinka Jordanin vedet jakautuvat Joosualle. Mutta on eri asia pyytää Jumalaa tekemään meille ihmeitä. Mutta juuri tätä Herramme meiltä haluaa. Hän tahtoo tehdä ihmeitä ja antaa kansalleen Henkeään enemmän, kuin milloinkaan menneisyydessä on nähty. Hän ikävöi sitä, että saa avartaa ja kasvattaa uskoamme niin että pyytäisimme Elisan lailla tupla-annosta Hänen

Hengestään, Hänen kunniakseen.

Tässä Vanhan testamentin kohtauksessa Elia on eräänlainen Kristus, joka nousee Isän luokse. Ja Jeesus lupaa meille: Te teette niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat; sillä minä menen Isän tykö (katso Joh. 14:12). Toisin sanoen: Te tulette tarvitsemaan minun voiteluani, voimaani ja käskyvaltaani kuin mikään aikaisempi sukupolvi. Ja minun Henkeni varustaa teidät kaikella, mitä tarvitsette voittoon.

Kun luin tätä kertomusta uudelleen, ensimmäinen kysymykseni oli: Miksi Elia otti Elisan tälle matkalle mukaan?

Miksi tuo vanhempi profeetta halusi palvelijansa tulevan hänen seurassaan Beeteliin ja Jerikoon? Varmastikaan kyseessä ei ollut mikään tunnepohjainen matka Elialle viimeinen, muistojen matka. Ei, vaan tämä vanha ja viisas mies halusi opettaa Elisalle yhtä lailla kuin meillekin tänä päivänä tarvetta saada lisää Jumalan voimaa ja voitelua.

Nämä kaksi miestä tulivat ensiksi Beeteliin paikkaan, jonka nimi merkitsee Jumalan huonetta. Beetelillä oli todella suurta hengellistä arvoa. Itse Jaakobkin oli uhrannut siellä uhrejaan. Mutta vuosien kuluessa tuolle kaupungille oli tapahtunut jotain. Jerobeam oli pystyttänyt sinne kultaisen vasikan ja pian kansa antautui palvomaan epäjumalia. Sen tuloksena kokonainen sukupolvi oli eksynyt taikauskoon, pilkkaan ja ivaan, riistäen lapsiltaan viimeisetkin jäljet Beetelin hengellisistä juurista.

Asiat olivat niin huonosti, että nämä ihmiset todennäköisesti pilkkasivat Eliaa ja Elisaakin heidän saapuessaan. Mistä me tiedämme tämän? Vain ehkä päivää myöhemmin, kun Elisa palasi Beeteliin, kaupungin nuoriso juoksi ulos häntä pilkkaamaan.

Kun he nyt kulkivat kaduilla, Elia luultavasti pani merkille palvelijansa kauhun ja suuttumuksen tuota täysin luopunutta yhteiskuntaa vastaan. Elia itse oli kohdannut pilkkaajia ja ivaajia omalla ajallaan, Karmelin vuorella. Mutta hän tiesi, että tämän uuden sukupolven kohtaamiseen tarvittaisiin vielä suurempaa yliluonnollista voimaa. Nämä nuoret olivat paljon, paljon paatuneempia, kun ne epäjumalien papit, joita vastaan hän oli taistellut.

Minä uskon, että tässä tilanteessa Elia päätti vähän koetella palvelijaansa. Todennäköisesti hän ehdotti: Elisa, miksi et asettuisi tänne, näiden ihmisten paimeneksi? Sinullahan on kutsumus ja olet hyvin harjaantunut. Voisit auttaa palauttamaan Beeteliä entiseen suuruuteensa.

Olen varma, että Elisa kuunteli, koska hän tiesi opettajallaan olevan voimallisen havaintokyvyn. Mutta minä uskon, että tämän nuoren miehen mieleen muistui heti kertomus eräästä toisesta profeetasta. Jumala oli lähettänyt erään nimeltä mainitsemattoman saarnamiehen Beeteliin, profetoimaan Jerobeamin epäjumalanpalvelusta vastaan. Tämä profeetta oli huutanut: Jerobeam, kultainen vasikkasi kaatuu! Alttari halkesi välittömästi ja tuhka lensi taivaan tuuliin. Kun Jerobeam näki tämän, hän ojentautui lyödäkseen tuota profeettaa mutta hänen kätensä halvaantui.

Jumala voimisti tuon nimeltä mainitsemattoman profeetan palvelutehtävää muillakin yliluonnollisilla teoilla. Kuitenkin, myöhemmin tämä sama pyhä profeetta tuli vietellyksi ja osittain luopuneeksikin, hengellisen voiman puuttuessa.

Kun Elisa tutki tätä Beetelin tilannetta, hän tiesi, ettei hän ollut valmis vastustamaan sen paikan pahoja henkiä. Hän ymmärsi sen, minkä Elia oli koko ajan tiennyt Pyhän Hengen täytyisi tehdä hänessä paljon suurempaa ja voimallisempaa työtä, ennen kuin hän pystyisi kohtaamaan niin pahan kaupungin pahuudet. Niinpä hän sanoi opettajalleen: Niin totta kuin Herra elää, ja niin totta kuin sinun sielusi elää: minä en jätä sinua (2Kun. 2:6). Sitten, Raamatun mukaan, he kulkivat molemmat yhdessä (sama jae).

Minä uskon Beetelin edustavan sellaista paha yhteiskuntaa, jollainen meidänkin yhteiskunnastamme on tullut, vain sukupolven aikana. Myös me elämme pilkkaajien keskuudessa aistillisen kansan, joka on antautunut himoille, epäjumalien palvelemiselle ja homoseksuaalisuudelle. Ja tämä, tämänhetkinen, nykyaikainen sukupolvi on pahempi kuin mikään niistä, joita Elia tai Elisa ikinä kohtasi. Nuo pyhät profeetat näkivät, kuinka lapset pilkkaavat ja herjaavat Jumalaa mutta USA:n lapset murhaavat toisiaan. Kymmenvuotiaat pojat raiskaavat viisivuotiaita tyttöjä. Lapset tappavat ilman minkäänlaista syyllisyyttä tai surua saattaen hautaan vanhempiaan, koulukavereitaan ja viattomia ohikulkijoita.

Mutta en nyt halua yleistää ja tuomita kaikkea nuorisoa. Minä kyllä tiedän, että tässä yhteiskunnassa on monia Jumalan mielen mukaisia teini-ikäisiä, jotka palavat Jeesuksen puolesta. Minä kiitän Jumalaa jokaisesta nuoresta, joka asettuu Kristuksen puolelle näinä todella pahoina aikoina.

Tämä paha aika vaatii myös sitä, että Jumalan kansa saa kaksinkertaisen määrän Hänen voimaansa ja käskyvaltaansa, kyetäkseen tavoittamaan tämän eksyneen sukupolven. Siihen vaaditaan sellaista voittoa, jota ei ole milloinkaan historiassa nähty. Siihen vaaditaan sitä, että pyhä jäännös nousee Elisan lailla ja huutaa: Oi Herra on saatava lisää!

2. Me tiedämme, että tämä matka ei ollut ainoastaan Elisan tähden, vaan opastukseksi jokaiselle sen jälkeen tulevalle sukupolvelle.

Elia ja Elisa jatkoivat Jerikoon, joka merkitsee miellyttävää paikkaa. Mutta nyt tämä kaupunki oli hedelmätön, kuiva ja aivan eloton. Ei ollut puita, ei lautumia eikä hedelmiä. Kaikki oli kuihtunut, koska Jerikon vesi oli myrkyttynyt.

Tämä kaupunki edustaa kuollutta ja kuivaa kristillisyyttä seurakuntaa, jota Jeesus kuvailee Ilmestyskirjassa näin: ...sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut (Ilm. 3:1).

Elia oli perustanut Jerikoon profeettakoulun, ja on mitä todennäköisintä, että hän kävi Elisan kanssa tuolla koululla. Jotkut niistä nuorista, aloittelevista profeetoista lähestyivät Elisaa, kysyen: Tiedätkö, että Herra tänä päivänä ottaa herrasi pois sinun pääsi ylitse? (2Kun. 2:5). Elisa hiljensi heidät pikaisesti, sanomalla heille: Olkaa vaiti.

Nämä voimalliset nuoret Jumalan miehet opiskelivat kirjoituksia. Heillä todella oli jotain profeetallista näkökykyä, koska he tiesivät, että Elia otettaisiin tuona päivänä ylös. Tämä oli se palvelijoiden sukupolvi, joka tultaisiin lähettämään ympäri Juudaa ja Jerusalemia rakentamaan kouluja, ruokkimaan köyhiä ja saarnaamaan Sanaa.

Mutta jotain heistä selvästi puuttui: Pyhän Hengen voima, voitelu ja käskyvalta. Seuraavana päivänä nämä samat palvelijat olisivat kerjäämässä Elisaa, että hän antaisi heille luvan mennä etsimään Elian ruumista, jos vaikka Pyhä Henki olisi pudottanut hänet jollekin vuorelle tai johonkin laaksoon. He olivat täysin tietämättömiä Pyhän Hengen työskentelytavoista. He saattoivat todistaa, saarnata ja puhua ihmeistä mutta heillä ei ollut omakohtaista kokemusta Jumalan voimasta.

Elia luultavasti kuuli heidän keskustelunsa Elisan kanssa. Ja hänen on täytynyt ihmetellä, havaitsiko hänen oppilaansa, minne tämä lihallinen palvelus oli johtamassa. Niinpä tuo vanha profeetta vielä kerran koetteli suojattiaan. Vaikuttaa siltä, että hän ehdotti: Elisa, näet tässä uuden pappien sukupolven. Kuitenkin sinä voit aivan selvästi nähdä Hengen työn puutoksen heissä. Miksi et asettuisi tänne ja opettaisi näille palvelijoille Hengen teitä? Sinähän olet juuri oikea mies herättämään tätä kuollutta, kuivaa ja kuitenkin älyllistä seurakuntaa.

Mutta Elisa tiesi, mitä tulisi tapahtumaan, jos hän paimentaisi näitä palvelijoita. He ihastuisivat Elian voimalliseen työhön ja he kyselisivät lakkaamatta hänestä: Kuinka monta tuntia opettajasi rukoili päivässä? Kuinka kauan hän vietti lain kirjoja opetellen? Mitä menetelmiä hän käytti? Millaisia oppeja hän saarnasi?

Elisa olisi päätenyt tuhlaamaan kaiken aikansa muistellen menneisyyden herätyksiä ja ihmeitä. Ja nämä nuoret palvelijat tuhlaisivat kaikki voimansa yrittäessään olla pikku-Elioita, toivoen toistavansa hänen ihmeitään kuitenkin ilman Pyhän Hengen voimaa ja käskyvaltaa.

Tämän päivän seurakunta on langennut samaan ansaan. Me opiskelemme menneisyyden herätyksiä ja tapahtumia, yrittäen saada selville jotain tapaa, jolla saisi tulen lankeamaan taivaasta. Niin kauan, kuin voin muistaa, seurakunta on rukoillut sellaista vanhanaikaista Pyhän Hengen herätystä. Kaikki tällainen juontaa juurensa halusta nähdä Jumalan tekevän uudelleen jotain, mitä Hän on menneisyydessä tehnyt.

Elia vastasi ohjaajalleen: En halua jäädä tänne. Minä en jätä sinua (katso jakeet 2, 4 ja 6). Hän tiesi, ettei hänellä olisi vaikutusta yhteenkään tässä kuolleessa ja kuivassa seurakunnassa, ennen kuin hän saisi oman kosketuksensa Jumalalta. Ei hän voinut nojautua Elian suuriin tekoihin. Eikä hän aikonut tyytyä mihinkään vähempään kuin siihen, että saisi enemmän Henkeä, kuin mitä hänen ohjaajallaan oli.

Toisin sanoen, hän sanoi Elialle: Minä kunnioitan esi-isiäni, menneisyyden hengellisiä jättiläisiä. Mutta minä tiedän, että Herra haluaa tehdä uutta. Ja minun on saatava Häneltä suurempi kosketus, kuin mitä on milloinkaan aikaisemmin nähty.

Tahdon nyt palata tuohon kohtaukseen Jordanilla. Miksi Elia halusi kulkea sen läpi niin ihmeellisesti? Ei Jordan ollut mikään syvä tai leveä joki, eikä Raamattu anna mitään todisteita siitä, että se olisi tulvinut. Sitä paitsi siellähän oli, joen toisella puolella, viisikymmentä voimakasta, nuorta profeettaa, jotka olisivat voineet rakentaa heille lautan muutamassa tunnissa.

Minä uskon, että Elia tarkoituksena oli opettaa seuraajalleen, että nuo menneisyyden ihmeelliset ylitykset Mooseksen ja Joosuan olivat muinaisuutta. Hän halusi haastaa Elisan, ikään kuin sanoakseen: Kun aloitat oman palvelutehtäväsi, ja saarnaat, että Jumala on ihmeiden Jumala, sinun on todistettava siitä, mitä hän on sinulle tehnyt, henkilökohtaisesti. Elisa, minä olen pian poissa. Ja huomenna, kun palaat tälle joelle, tahdon sinun palaavan samaa tietä, jota tulitkin. Usko, että Jumala on ihmeellinen sinun omassa elämässäsi.

Suurimmalla osalla meistä ei ole uskoa, voidaksemme uskoa Jumalan tekevän ihmeitä meille tänä päivänä. Vietämme aikaamme tutkiskellen Raamatun uskomattomia ihmeitä ja kuitenkin Jumala haluaa kaiken aikaa kertoa meille: Minulla on sinulle jotain vielä parempaa. Minä tahdon tehdä ihmeitä sinun elämässäsi muuttaa kotisi, eheyttää avioliittosi ja pelastaa rakkaasi. Tulet kohtaamaan oman Punaisen meresi, oman Jordanisi ja minä tahdon jakaa nuo vedet sinun puolestasi.

3. Kun he olivat tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi.

Tuo vanha profeetta ei tehnyt tätä tarjousta sen tähden, että hän pullon hengen lailla toteuttaisi kolme toivomusta. Hän teki sen Elisalle Jumalan mielen mukaisen uskon opettajana. Se oli eräänlainen viimeinen koe, ja hän halusi nähdä, kuinka hänen nuori suojattinsa vastaisi.

Uskon, että suurin osa tämän päivän kristityistä olisi vastannut: Yhteiskunta on mätä ja asiat sen kuin pahenevat. Olen väsynyt taistelemaan, paholaisen kiusaukset uuvuttavat. On vaarallista olla elossa. Elia, ota minut mukaasi. Haluan kotiin. Kyllä niissä vaunuissa on tilaa kahdelle.

Itse asiassa, Jumalan kansana meidän huutomme tulisi olla: Tule, Herra Jeesus! Mutta Jeesus kertoo meille myös: Olkaa valmiina minun tulemukseni. Kun Hän nousi taivaaseen, hän käski opetuslapsiaan: Mitä te seisotte katselemassa? Menkää ja olkaa valmiit, kun palaan.

Elisa tiesi, ettei hänen suhteensa Herraan ollut valmis. Hän tiesi, että Jumala yhä itki tuota Beetelin kapinallista nuorisoa ja Jerikon hedelmätöntä seurakuntaa. Ja hän tiesi, mitä tarvittiin: Hänen oli jäätävä ja kannettava vastuu pahan yhteiskunnan kohtaamisesta ja kuolleesta uskonnollisesta järjestelmästä.

Olen varma, että hän sanoi Elialle: Olet näyttänyt minulle tämän yhteiskunnan ja seurakunnan tilan. Ja sinä tiedät, että minä tulen tarvitsemaan enemmän voimaa, voitellua ja käskyvaltaa, kuin kenelläkään on ollut ennen minua. Sen tähden pyydän kaksinkertaista määrää sitä Henkeä, jota Jumala antoi sinulle. Tulokoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa (2Kun. 2:9).

Kun Elia kuuli tämän, hän vastasi: Pyyntösi on vaikea täyttää... (jaa 10). Mutta kenelle tämä pyyntö olisi vaikea täyttää? Olisiko se vaikeaa Jumalalle? Olisiko se vaikeaa Elialle miehelle, joka oli herättänyt kuolleita ja kutsunut tulen alas taivaasta?

Ei se tulisi olemaan vaikeaa Elisalle. Tämä oli jotain sellaista, mitä hänen tulisi hankkia itse. Elialla ei ollut kykyä varustaa palvelijaansa sillä Hengellä, jota hänessä oli. Ainoastaan Jumala voi antaa Henkeään ihmiselle.

Mutta Elia vastasi: Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois sinun tyköäsi, niin se täytetään; jollet, niin se jää täyttämättä (jaa 10). Toisin sanoen: Pyhä Henki ei voi tehdä erityistä työtä sinussa niin kauan, kuin vielä turvaudut minun muistooni. Sinun on ymmärrettävä, että minä olen poissa. Et sinä minua tarvitse. Käännä sen Herran puoleen, jonka Henki minussa toimii. Hän vastaa sinulle!

Sillä hetkellä, kun hän näki opettajansa kiitävän pois taivaallisissa vaunuissa, Elisan vastuulle siirtyi Jumalan työn jatkaminen hänen sukupolvelleen. Ja kun hän seiso Jordanilla ja iski veteen, ne sanat, jotka hän huusi, olivat Missä on Herra, Elia Jumala? Tuo nuori profeetta tarkoitti tällä: Herra, kaikki hengelliset esi-isäni ovat kuolleet ja kuopatut. Ja tämä kauhea hetki vaatii minulta enemmän, kuin mitä olet tähän saakka antanut. Herra, toimi jälleen, tee vielä työtäsi tällä kertaa minun kauttani. Sinun täytyy varustaa minua enemmän Hengelläsi.

4. Elisa palasi niihin kahteen kaupunkiin takaisin samoja askeleita pitkin, jotka hän oli kulkenut Elia kanssa.

Saatuana kosketuksen Jumalalta, Elisa eteni omalla uskollaan. Ja hänen ensimmäinen pysähdyspaikkansa oli Jeriko. Tuo viidenkymmenen profeettaoppilaan ryhmä havaitsi heti hänessä Jumalan kosketuksen, sillä he sanoivat: Elia henki on laskeutunut Eliaan. Kaikille oli selvää, että tämä palvelija vaelsi syvemmissä Hengen voimassa ja vallassa.

Nuo nuoret profeetat sanoivat Elisalle: Katso, kaupungin asema on hyvä, niinkuin herrani näkee, mutta vesi on huonoa, ja maassa syntyy keskoisia (2Kun. 2:19). Toisin sanoen: Vesi on myrkyllistä ja sen tähden kaikki kuolee. Näyttää siltä, että nämä viisikymmentä Jumalan miestä olivat voimattomia pysäyttämään tuota myrkyä tuomasta kuolemaa Jerikoon.

Vesi edustaa Jumalan Sanaa. Jerikon myrkylliset vedet merkitsevät sitä, että saastaista sanaa saarnattiin kaupungin saarnatuoleista. Nämä Jumalan miehet eivät olleet milloinkaan tehneet omille synneilleen mitään, niinpä heidän saarnansa olivat täynnä turmeltuneiden sydänten myrkyä. Ja heidän elottomat, lihaan keskittyneet saarnansa aiheuttivat kansassa hengellistä kuolemaa.

Kun saarnatuolissa on sellainen saarnaaja, joka ei enää usko Jumalan Sanan olevan horjumaton sellainen, joka on hylännyt neitseellisen syntymän, joka on koukussa salaiseen syntiin ja joka ei enää itke niiden syntien tähden, joita hän näkee Jumalan huoneessa tällaisen saarnaajan seurakunta on kuolemassa sen myrkyn tähden, jota hänen sydämeästään pääsee ulos.

Mikä parantaa Jerikon myrkyllisen vaden? Veden puhdistus. Ja juuri sen Elisa teki. Hän otti puhtaan astian, täytti sen suolalla ja kaatoi sen siihen lähteeseen, josta saatiin kaupungin vesi. Pian kaikki vedet olivat puhdistuneet ja koko ympäristö virkosi elämään.

Se suola, jota Elisa käytti, edustaa tietenkin puhtauden ja pyhyden evankeliumia. Ja se puhdas astia, jota hän käytti, edustaa palvelijoita, jotka Kristuksen veri on puhdistanut, jotka on pyhitetty Hengen puhdistavalla tulella ja jotka on valmistettu saarnaamaan puhdasta evankeliumia. Rakkaat, ainoastaan sellaiset puhtaat astiat, jotka vaeltavat pyhydessä ja saarnaavat puhdasta sanaa tuoreella voitellulla, voivat pysäyttää sen pahuuden aallon Jumalan huoneessa.

Elisa palasi Beeteliin tuohon turmeltuneeseen yhteiskuntaan, jossa kokonainen nuorten sukupolvi oli eksyksissä. Ja heti, kun hän saapui sinne, häntä pilkattiin:

Hän meni Beeteliin, ja hänen käydessään tietä tuli pieniä poikasia kaupungista, ja ne pilkkasivat häntä ja sanoivat hänelle: "Tule ylös, kaljupää, tule ylös, kaljupää!" Ja kun hän kääntyi ja näki heidät, kirosi hän heidät Herran nimeen. Silloin tuli metsästä kaksi karhua ja raateli neljäkymmentä kaksi poikaa kuoliaaksi (2Kun. 2:23-24).

Mikä kauhea kohtaus. Saatat ajatella: Kuinka julmaa, että Jumala sallii pikkulasten tulevan karhujen saaliiksi. Mutta sanat pieniä poikasia on todella huono käänös. Alkuperäisessä hepreankielisessä tekstissä tässä lauseessa puhutaan nuorista miehistä.

Aiheuttiko Elisa heidän kuolemansa itsekkäästä vihasta, joka nousi siitä, että häntä kiusattiin? Ei. Tämä Jumalan mielen mukainen mies kulki Pyhän Hengen voimassa ja vallassa. Nuo pilkkaavat nuorukaiset olivat tehneet sanoin kuvaamattoman synnin. Minäpä selitän:

Aivan varmasti nuo pojat olivat kuulleet Elian siirtymisestä taivaaseen. Mutta nyt, hokemalla Elisalle: Mene sinäkin ylös, kaljupää, he pilkkasivat Hengen työtä. He kuuluivat totuuden Hengen pyhästä työstä, mutta eivät voineet hyväksyä sitä. Heidän toimintansa Elisaa kohtaan oli Pyhän Hengen työn pilkkaamista anteeksiantamaton synti. Nykyajan nuoret saarnaajat tekevät samoja asioita, joita nuo palvelijat tekivät Beetelissä.

Vuosikausien ajan Jumala oli kärsivällinen tuon Beetelin langenneen seurakunnan kanssa. Väkijoukot tulivat laumoittain palvomaan mukavuuksien alttarille. Ja Herra lähetti monia profeettoja varoittamaan, mukaan lukien itse Elian. Mutta tuli aika, jolloin Jumala ei enää sietänyt tuon kaupungin epäjumalanpalvelusta ja pahuutta. Niin Hän kuulutti tuomiota, lähettäen tälle pahalle paikalle miehen, jolla oli kaksinkertaisesti Pyhää Henkeä. Elisa vaelsi Beetelissä saarnaamassa tuomiota heidän syntejään vastaan.

Liian monet nykyajan nuoret papit turvautuvat niihin samoihin lihallisiin menetelmiin, joihin turvautui tuo Beetelin langennut seurakunta. He tuovat Jumalan huoneeseen juuri sitä musiikkia, joka laittoi tässä kansakunnassa alulle kapinallisuuden ja aistillisuuden. He tekevät syntien kyllästäälle yhteiskunnalle kyselyitä, saadakseen selville, kuinka huijata ei-uskovat sisään kirkkorakennukseen. Ja sen sijaan, että tarjolla olisi palvontaa, esitetään sketsejä, juhlitaan ja pidetään rock-konsertteja. Nuorisoa yritetään ennemmin viihdyttää kuin vastustaa heidän syntejään ja tyhjyyttään yksinkertaisella, puhtaalla evankeliumilla!

Samalla tavalla nykyajan seurakunta kohtaa sitä samaa pilkkaamisen henkeä, jonka Elisakin kohtasi. Järjestäytyneet homoseksuaalit pilkkaavat Jumalan Sanaa. New York Cityn arvostetut museot esittelevät ylpeinä Jumalaa pilkkaavaa taidetta: Kristuksen risti upotettuna virtsaan ja muotokuva neitsyt Mariasta ulosteella tahrittuna. Sellainen törkeä ja röyhkeä pahuus oli joskus aivan käsittämätöntä.

Kun synti vallitsee näinä viimeisinä päivinä, olen ollut yhteydessä moniin ihmisiin, jotka oikeasti etsivät Jumalan kasvoja. Kutsun näitä ihmisiä Elisa-yhteisöksi. He vaeltavat Herran kanssa rukoillen, itkien yhteiskunnan ja seurakunnan pahuutta ja tavoitellen suurempaa Hengen voittoa. Ja he kaikki kuulevat Herralta tätä samaa sanomaa: tuomio on lähellä! Ja kun he ajattelevat niitä katastrofeja, joita tapahtuu tulvia, pyörremyrskyjä, tappavia moskiittoja he tietävät, että Jumala puhuu.

Henkilökohtaisesti minulle ei riitä se, että istuskelen opiskelemassa menneisyyden herätyksiä. Minä haluan nähdä Pyhän Hengen tekevän niitä suurempia ihmeitä, joita Jeesus lupasi. Minä jatkan armon saarnaamista jokaiselle, jolla on korvaa kuunnella mutta en ole nynny, joka vapisee pilkkaajien edessä. On tullut aika varoittaa kaikki Kristuksen vihaajia: Heidän aikansa päättyy. Jumala tekee heistä lopun, pelkoa ja syvää kunnioitusta herättävillä tavoilla. Ja kun se tapahtuu, jopa kaikista paatuneimmat sanovat: Tämä on Jumalan tekoa.

Tuo Elisa-yhteisö ei ole tyytyväinen nykyiseen tilanteeseen tai siihen, että yritetään luoda uudelleen jotain mennyttä herätystä. Juuri nyt he ovat sulkeutuneina sisälle Herran kanssa, rukoillen jatkuvasti lisää Pyhän Hengen voimaa. Ja he valmistavat sydämiään, nähdäkseen Herran tekevän uutta näinä viimeisinä päivinä.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2780/>